

Lisica i kozika.

Ednokrat je v eno livnjo ličkjo era kozika prišla, te pa je lisica ne znala, kak bi jo viin spravila; pa je ita po enem grmju, pa je srečala enoga vuka, a on jo pita: „Kaj se vi, teca, tak žalostno držite?“ Lisica reče: „Kaj se ne bi žalostno držala, kajti v mojej ličkji je ena hūda stvar“. Vuk jo pita: „Kaj za ena?“ Ona pa reče: „Kozika.“ — „Hodi, jaz ti jo viin spravim“. Pa ideta i jo vuk pita: „Šo si notri?“ — „Ja sem kozika s kratkim repičom, dugimi rogli, ja viin grem, pa tvoje reberca vse vkup zdrobim“. Pak se vuk ne viipo notri iti.

Lisica gre drugokrat v grmje, pa je srečala enoga zavca i on jo je pita: „Kaj se vi, teca, tak hūdo držite?“ I ona reče: „Kaj se ja ne bi hūdo držala; kajti v mojej ličkji je hūda stvar, kozika“. I on gre pa jo pita: „Šo si notri?“ — „Ja sem kozika, s kratkim repičom, dugimi rogli, ja idem viin, pa tvoje reberca vse vkup zdrobim“. Pak si je i on ne viipo notri iti.

Lisica je pa šla po grmji, pa je srečala eno mravlo, i ona jo pita: „Kaj ste vi tak žalostni?“ — „Kaj bi žalostna ne bila, kajti je v mojej ličkji ena hūda stvar kozika“. I ona je rekla: „Hodi, jaz ti jo viin spravim“. Mravla je šla pa je pitala: „Šo si notri?“ — „Ja sem kozika s kratkim repičom, dugimi rogli, ja idem viin pa tvoje reberca vse vkup zdrobim“.

I mravla je šla notri, pa jo skrčala viin.

Priložena je ta živalska basen v pripovedkah Varajdinskih na 285 strani „ovnet“ in ker sem dobil od Stajerca varajdinski podoben, naj pa se Stajerska varijacija gre na beli dan. — Ruska je isthana v zbirki: Narodnyja russkija skazky, izdal A. Afanasjev, Moskva 1855 na 6. strani. (Valjavec jo je v Glasniku ponatisnil.)